

Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Fupp F. butoraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9-11 óra között.
Bolonya, nester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírművészen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt felelve 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hírde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

130. szám.

Brassó, Kedd, november 15-én.

III. évfolyam 1887.

A munkás-kérdés.

Szerte az országban, mindenütt a nagyobb városokban népgyűléseket tart a munkás osztály, az „élet napszámosságai“. Követelnek általános szavazati jogot, munkástörvényt és vasárnapi munkaszünetet. E mozgalom valóságban tüntetésszerű jellegűt öltött és terjed, — mint minden, a mi szenvedélyen alakul.

A munkás-kérdés régen akut jellegű. Ezt nem tagadja senki. Régen foglalkoztatja már kormánykörüinket is. Ez természetes. A kormányoknak a nemzet s ország iránti kötelessége a társadalom legfelsőbb s legalsóbb rétegeiről egyaránt gondoskodni, s ha biztosítja amannak vagyonát, köteles biztosítani ennek a megélhetést.

Ezek tehát oly dolgok, melyek felülállanak minden kétségen s a melyekre nézve eltérés nem fordul elő sem fenn, sem alant.

Ha Magyarország „munkásai“ azt sürgetnék és kérnék, hogy a törvényhozás törvény útján szabályozza a munkaadó és munkás közötti viszonyt; ha azt kérnék, hogy a mint az isten megszentelése a teremteskor a hetedik napot, engedtessék meg az ő képmására teremtetett embereknek is, e napot megszentelni s mondja ki a törvény a vasárnapi munkaszünetet, — bizonyára nem lesz józanul s elfogulatlanul gondolkodó ember, a ki teljesen hozzá ne járulna e mozgalomhoz s szíve-lelke egész melegevel ne támogatná őket óhajaik érvényesítésében.

Mert tény az, hogy a munkaadó és munkás közötti viszony nagyon is rendezésre szorul. A tőke nagyon igazolatlanul használja és aknázza ki a munkaerőt s sok esetben él vissza a szegény munkás keserű helyzetével. Ez tagadhatatlan. Ezt a törvényhozásnak így tétlenül elnézni sem nem lehet, sem nem szabad, mert különben tápot ad az elégtelenségnek.

Ép ily jellegű a vasárnapi munkaszünet kérdése. Elvégre a „munkás“ ép oly teremtménye az istennek, mint a gazdag. S ha isten arra teremtette, hogy keserű munka árán szerezzék meg mindennapi kenyerét, ő is ép oly hasznos tagja az emberi társadalomnak, mert becsületes munkája által teszi lehetővé, hogy „a világ kereke“ meg nem akad. De ép azért, mert a munkás egyenrangú teremtménye is-

tennek a munkaadóval; mert mindkettő nem más, mint: ember, — nem szabad megtagadni a szegény munkástól sem azt a jogot, hogy ha hat napon át keservesen kínlódik, a hetedik napon egyrészt kipihenje a hat nap fáradalmait, másrészt új erőt gyűjtsön a további munkához.

Még egy jogos kívánságuk van a munkásoknak: a biztosítás baleset ellen. A munkás veszélyes munkákat köteles végezni. Egy véletlen szerencsétlenség következtében nyomorékká lehet egész életére. Családja elveszti a kenyérkeresőt. Ki gondoskodik ekkor róla és családjáról? Talán az isten? Az isten jó; megsegíti az embert, ha ön maga is segít magán. A társadalom? A társadalom könyörülletes; de egy nemzet vagyona nem elég, ha a könyörültelességet teljes mértékben akarja gyakorolni. De elvégre a munkást kötelessége, élethivatása teljesítése közben érte isten sújtó csapása s neki bizonyos joga van követelni, de nem könyörültelességet esdekelné. Az állam kötelessége lesz gondoskodni róla. Nem ugyan a saját terhére, hanem a munkás-baleset biztosítás által.

E három ága a munkáskérdésnek, mely minden tekintetben indokolt és jogosult.

Csak hogy az a baj, hogy a mozgalom nem maradt e kereten belül; hogy átesapott államfelforgató irányba. Követelik az általános szavazati jogot. Egy jogot, melyet állami létével gondoló állam meg nem adhat. Egy jogot, melyet éppen nálunk Magyarországon követelni: a legnagyobb adszurditás. — De így van ez mindennel, a hol nem az ész, hanem a szenvedély dirigál.

A munkás-mozgalom vezetői elfelejtették azt, hogy Magyarországon az általános szavazati jogot követelni, egyértelmű a magyar állam halálának követelésével. Elfejtették, hogy Magyarországon hat millió magyar áll szemben tíz millió nem-magyarral, kiknek nagy része, ha nem is legnagyobb, dacára az itt élvezett szabadságnak, jogoknak, egyenlőségnek, — örömmel üdvözlőné azt a napot, melyen Magyarország megszűnnék magyar lenni. Elfejtették, hogy ez országnak Magyarországnak kell lenni és magyarnak maradni. Pedig ha a magyarországi munkások — mint állítják

s hiszszük — jó hazafiak, erről megfedekezniök egy pillanatra sem volna szabad.

De az általános szavazati jog is csak cím arra nézve, mi alatta lappang, a legveszélyesebb szociális elv: a vagyonegyenlőség, — a társadalmi rend felbontása. És munkásaink öntudatlanul haladnak ez irányban. Nekik fogalmuk sincs arról, hogy ez az irány hova vezet; mert ők nem gondolkodnak a maguk fejével, hanem bízva vezetőikbe s igazságnak tartva a nagy hangzású frázisokat, a melyekkel kecsegtetik és áztatják, követik őket és rohannak — vesztekbe.

A munkás-kérdés nem Magyarországon született. Mint annyi más kór, ezt is külföldről, Németországból s Belgiumból plántálták be hozzánk. Magyarországon nem is születnek ily torzalakok. De fájdalom, hogy követőkre talál nálunk is. Fájdalom, hogy a szemfényvesztés művészete elbűvöli munkás-osztályunk, az iparosság nagy részét. Mert a fővároson kívül nagyon csekély a tulajdonképeni „munkás“ nálunk s csak nagyon szomorú, ha a kisiparosok is „munkás“-számba mennek. — Munkás tulajdonképen csak a gyári munkás; ilyen pedig kevés van nálunk, a vidéken alig néhány. És ép ezért kétszeresen kell helyteleníteni a mozgalmat abban a mederben, melyben most mozog. Kétszerte inkább kell óva inteniunk iparosainkat: tartózkodjanak attól a kérdéstől, mely őket nem illeti és nem érdekli. Ők iparosok és nem munkások. Ha a törvényhozás munkás-törvényt alkot, az úgy sem nekik szól. Szóval: hagyják a munkáskérdést azoknak, a kiket illet.

Ismételjük: mi részünkről kész örömmel tesszük magunkévá a munkás-kérdés azon három pontját, a melyet említünk. De a mi a többi, az általános szavazati jogot s a többi bevallott és titkos tendenciákat illeti, — azokat fekélynek tartjuk a nemzet testén, a melyet előbb-utóbb az államkormányának drasztikus gyógy-móddal kell kikurálni.

A mily szívesen járulunk hozzá az előbbihez, ép oly rosszalólag kell elfordulnunk az utóbbihoz, mert ez meggondolatlan, de egyszerűs mind hazafiatlan is!

—y.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Hajdan és most.

Hej, a régi jó világban
Istenem! beh más volt minden!
Még a nap is fényesebb volt
S más csillagzat járt az égen
— Mint a mostani!

Hajdanában földig hajlott
Az agg előtt az ifjú;
Nem volt még a bölcsőjénél
Léha, büszke, gőgös s hű,
— Mint a mostani!

Hajdanta az emberiség
A pénz fölé az ést tette;
Buta fejjel, tele zsebbel
A hírt, rangot nem kereste,
— Mint a mostani!

Hajdanta az emberiség
Féltette a lelkét, hitét;
Nem hurcolta a piacra
S nem is adta semmi pénzért,
— Mint a mostani!

Hajdanta az emberiség
Érdem után nyere babért,
Nem esdekelt siró hangon
A nyomorult pártfogásért,
— Mint a mostani!

Hajdanta az emberiség,
Ha csapás jött, békén tűrte;
Nem süttött be mindjárt golyót
A hánykódó agyba, szívbe,
— Mint a mostani!

Hej, a régi jó világban,
Istenem! beh más volt minden!
Még a nap is fényesebb volt
S más csillagzat járt az égen,
— Mint a mostani!! . . .

Bodó Árpád.

A hontalan.

— Beszély. —
(Vége.)

Ily szavaknak ő, a valóságos tengeri patkány, nem állhatott ellent s végre reábiratta magát a fiú által, hogy egyszeri tengeri útra engedje, míg én rendelkezni a gyermek fölött. De hozzátette, hogy nem találja helyesnek, ha én utjába állok a gyermek jövő boldogságának, mikor neki erre a pályára oly nagy hajlama van.

Az első perczben nagy haragra lobbantam a fiú ellen, a ki gyöngéd atyai szeretetemet ily rút hálát lánssággal jutalmazza. Majd azonban eszembe jutott egy-egy szava az utolsó hetekből; furcsa tekintete, mintha arcomról akarta volna leolvasni belső küzdelmemet. És hirtelen úgy tűnt fel nekem, mintha a fiú miattam s értem ment volna el, mert sejtette

— Ő mindent tudott! — szakította félbe Gabriella, ki eddig aggodalmas szívvel hallgatta az elbeszélést. — Oh, Rezső, Rezső! Nem akarom gyermekedet elűzni házadból! — mondá azután halkan. — Ő miattunk s érettségünk ment el. Ily áldozat megölne engem!

— Hallgass végig, Gabriella! — folytató a polgármester, gyöngéden a leány vállára téve jobbát. — Hamburgban voltam. Mikor a hajó, melyen János próbatüzét megvette, a kikötőbe ért, ott álltam a parton, várva őt. Mikor meglátott, nagyon megijedt; láttam, a mint összerendezte. De dacosságot mutatott s nagyon kérte rokonait, kérleljének meg engem s engeszteljenek ki. A gyermek magaviselete egészen elkésérített s mi néhány napig egész hidegen érintkeztünk, egyetlen szóval sem érintve jövőjét.

Elutazásom előtti estén nagyon komolyan szölktem hozzá: „János, miért hagytad el atyádat? Miért nem akarsz többé nálam maradni?”

Ekkor heves zokogásba tört ki s nyakamba borult. „Hidd el, atyám, el kellett mennem, nem tehettem másként. Ha szeretsz engem, ne kényszeríts viszálatni. Nem tudom, mit teszek magamnak.“ Azután habozva tevé hozza: „Ha el is jöttem tőled, atyám, nem kell azért neked egyedül maradnod. Én megszegtem szavamat, tehát téged sem köt többé szavad. Én szeretem a tengert, te pedig szeretheted — őt!”

Oly komolyan nézett ekkor reám a fiú, hogy nem láttam benne többé a gyermeket, hanem úgy tűnt fel,

Brassó, nov. 14. (A delegációk.) A magyar delegáció négyes albizottsága 12-ikén tárgyalás alá vette Bosznia és Herzegovina közigazgatásának költségvetését.

Az ülést d. e. 11 órakor Tisza Lajos gr. elnök nyitotta meg. Mint előadó Rakovszky István működött. Részletesen ismertett az előirányzatot, mire Hegedüs, Gyurkovics és Apponyi gr. kérdéseket intéztek a miniszterhez. Kállay miniszter ezután előterjeszté expozéját, melynek folyamában a kérdésre is válaszolt.

Brassó, nov. 14. (Weckerle) államtitkár 12-én néhány napra Bécsbe utazott, hogy ott Tisza Kálmán miniszterelnöknél több fontos tárczabeli ügyre nézve előterjesztéseket tegyen. A magyar állami vasművek bérbeadása ügyében a döntés legközelebbi napokban várható. Három ajánlat áll a pénzügyminiszter rendelkezésére, melyek egyike vagy másika azonban csak abban az esetben fogadtatnék el, ha a vasművek üzemének tovább folytatásából a magyar államkincstár nézve nem csak hogy megterhelhetőség nem származik, hanem mindazon termelési ágak is megszorítás nélkül jövőre is fentartatnak, melyek az utóbbi évek folyamában közgazdasági okokból nyertek új fejlesztést.

Külpolitikai szemle.

Brassó, nov. 14. A német trónörökös betegsége háttérbe szorította a bolgár ügyeket. — A czárt 15-ikére várják Berlinbe. A czár látogatásának politikai jelentősége csorbát szenved az orosz sajtó véleménynyilvánítása által. „Kényszerűség”-nek jelzett látogatással szemben Berlinben aligha éreznek vagy tanúsítanak majd különös elismerést. Természetesen a kellő figyelemben fog részesülni a czár, és Vilmos császár személyesen fogadja majd, dacára a San-Remóból érkezett megrendítő híreknek. Bismarck herceg csak az esetben lesz jelen a találkozónál, ha Giers elkíséri a czárt; különben Fridrichruhében marad, a mint azt az utóbbi időben nem egészen kielégítő egészségi állapota megköveteli.

Franciaországban a rendjel-botrány uralkodik. A törvényszéki tárgyalások folynak. Az elnökválság szelleme még mindig kísért. Nov. 12-én minisztertanács volt, mely után Grévy még több miniszterrel értekezett. Azt hiszik, hogy Grévy a jelen viszonyok közt nem szándékozik lemondani. Hír szerint a háznagy iroda körülbelül 100 oly ívet, mely 1884-ben szálaltatott, de 1885-iki évszámmal van ellátva, tart készen, hogy azt a bíróságnak rendelkezésére bocsássa. Anynyi bizonyos, hogy az esetben, ha Vilson ellen bírósági eljárás tétetnék folyamatba, az elnök határozottan lemondana.

A szerb skupcsinának földmívelésügyi, műszaki és pénzügyi tanácsok szervezésére vonatkozó javaslatokat fognak előterjeszteni. A kereskedelmi miniszterium részéről a részvénytársaságok és állam közt való viszonyoknak szabályozását célzó javaslat fog benyújtatni.

A román kamarák rendes ülésszaka nov. 27-re hivatott egybe.

mint egy megnőtt idegen férfi, kinek akarata fölött nincs jogom s hatalmam többé. Megszorítottam kezét, mintha igazi jó barát lett volna.

Ő ott maradt a tengerész-iskolában. Mikor elbúcsúztam tőle, e levelet adta át számodra, Gabriella. Ezzel átnyújtott a még mindig halálsápadt s remegő leánynak egy levelet s félre fordult.

A leány pedig olvasott:

„Utolsó szavai, Gabriella kisasszony, ezek valának hozzám: „Elmegyek a távol világba, idegenek közelé.” Azóta nem is feledtem el e szavakat. Mindig hallani vélem azt a szomorú hangot, a melylyel ezt mondta. És előttem a távol világ oly szépnek, oly vonzónak tetszett! Azért cseréljünk: maradjon kegyed helyettem otthon, atyámnál. Csúf volt tőlem, mikor azt mondtam önnek: „Nem szabad öt szeretnie”. Én akkor csak magamra gondoltam s fájt nekem, hogy kegyed bárki iránt is melegebben érez, — még tőle is irigyeltem az ön szerelmét. De nekem nem lett volna szabad magamra, hanem önre kellett volna gondolnom. Most s mindenkor ezt fogom tenni s örövendeni fogok, ha kegyed boldog, egészen boldog lesz. A tengeri szél elhordja majd minden más gondolataimat s én meg fogom tanulni kegyedet szeretni — mint . . . anyámat.”

Gabriella mereven tekintett a kezében lévő papirosra s meg sem mocszant.

— Nem szabad elolvasnom, hogy fiam mit ír neked? — mondta, a leány vállá fölé hajolva, a polgármester.

A leány bólintott. Mikor azután az apa is elol-

A svájci szövetségekormány jegyzékét, melylyel az Ausztria-Magyarország és Svájc közt fennálló kereskedelmi szerződést felmondja, e hó 7-én adták át a bécsi cs. és kir. külügyminiszteriumnak. Mervádó helyen nyert értesülés szerint a szövetség-kormány hajlandó új szerződés megkötésére tárgyalásokba bocsátkozni és esetleg arra is kész, hogy a legtöbb kedvezményt biztosító szerződés helyett tarifa-szerződést kössön.

Román lapszemle.

— A „Tribuna” a „S. D. Tageblatt” ellen. —

A n.-szebeni „Tribuna”, aligha nem a Slavics tollából, két hosszú vezércikkben polemizál a nagy-szebeni „Siebenbürgisch Deutsches Tageblatt” a szász nemzeti párt közlönyével, azon kérdés felett, hogy „ki védelmezi meg Erdélyt?” mely kérdést a Kolozsvár vetette fel legelőbb.

A szebeni német lap bukaresti tudósítója a román nép politikai szereplésében nem lát egyebet, mint a hatalom elnyeréseért való hajszát. Szerinte Bretánó, Lascar Catargiu, Cogalniceanu, Majoresco (Grigorie, Beizade és Bibescu herceg mind megannyi sportum politikusok, kik ma Oroszországgal, holnap az osztrákokkal, holnapután a németekkel és francziákkal tartanak, a mint egyik vagy másik segíti őket, hogy hatalomra vergődjenek avagy abban megmaradjanak. Olyan államférfiakat ne keress a román nép között, a kik tervszerűen igyekeznek valamely világos s jól megfontolt cél megvalósítására. A mi pedig a román népet illeti, ezt a plevnai áldicsóság elszédítette s így ma már nem törekszik kevesebbre, mint arra, hogy olyan román birodalmat alapítson, melynek határa a Nesztértől a Tiszáig és a Pindus hegyig terjedjen.

A románok háboru esetére Oroszországgal egyesülnek, hogy Erdélyt megnyerhessék, hogy azután egy másik háboruban Ausztriával szövetségzenek Besszarábiáért.

A „Tribuna” a „S. D. Tagblatt”-nak ezen okoskodását kávéházi politikának nevezi. — Igaz ugyan, hogy nem csak az idegenek vélekednek így, de még a románok között is vannak, kik azt sugdoszák id hahaza, hogy a darabontok, veresek és kalások — oláh huszárok — segítségükre jövedenek, hogy a magyar járomból kiszabadítsanak.

Ime most még a szász nemzeti párt lapjai is így kezdenek a tüzzel játszani s az épen rájuk nézve olyan veszélyes szellemet terjeszteni. De a románoknak legyen eszök s ne üljenek fel az e féle beszédnek. A románok több század óta államot tartanak fenn, de hódítani nem igyekeztek. — István, a moldovai nagy vajda, csak védő háborukat folytatott, Mihály vitéz Oláhország hőse, győzván Erdélyben, kijelenti, hogy csak azért akarja birni ezt az országot, mert saját országát nem védelmezheti meg, ha Erdélyt az ő ellenségei birják. Mert a románok ilyenek voltak, a románokat inkább kimélték az ellenségek, mint szomszédaikat s Románia a nehéz napok alatt a szomszédok számára menedékkül szolgált.

vasta a levelet, komolyan s hosszasan néztek egymásra Mintha valami félelmes árnyék furakodott volna közéjük!

— Szegény, jó fiam! — mondá azután elérzékenyülve a polgármester, — szerelmes beléd!

Majd azonban ismét magához tért s keblére vonva a leányt, így folytató:

— Gyermekem szeretete nem fog minket elválasztani, hanem egybefűzni. Ne hiába küzdte légyen le szívét. Ezerszer köszönöm neki, hogy szétzúzta a bilincseket, melyek megköték kezeimet. Ugye bár Gabriella, ezt nem feledjük el neki soha? Soha sem lesz ő valóban idegenek közt; mindenkor lesz neki otthona . . . otthona és . . . anyja!

— Hidd el, — folytatá, látva, hogy a leány arca még mindig nem derül fel egészen, — a tengeri szél elfújja az ő szerelmét. Tizenhat évvel oly könnyen feledünk! De ha az ember negyvenhez jutott, akkor a lemondás már sorvaszt. Oh, édesem, szerelmem! végre szemrehányás és megbánás nélkül csókolhatlak meg!

— Hát csakugyan? . . . igazán? . . . — mondta a leány, elérzékenyülten hajtva fejét a férfi vállára. — Tudd meg: nem tudok uralkodni gondolataim fölött. A te akaratod az enyém is!

És a mint így ott pihent feje az imádott férfi vállán s szeme oly gyönyörrel tekintett fel reá, kimondhatatlan boldogság fogta el.

— Oh, Rezső, mily boldogság, ha az embernek otthona van! Mily boldogság, megoltalmazva lenni egy szerető szív által, mikor az ember oly elhagyatott, oly árva volt, mint én!

(Merk után.)

Az olvasó keressen logikát, ha képes ebben a tribunista okoskodásban.

A románok nem vágytak soha a szomszédországok meghódítására. Mihály vitéz elfoglalja Erdélyt s kijelenti, hogy nem adja ezt senkinek, mert saját országát sem képes e nélkül megtartani.

Ma-holnap ilyen imádságot kell a „Tribuna” olvasóinak elmondaniok, mielőtt a lap olvasásához kezdenek: „Uram, szabadíts meg a „Tribuna” logikájától! Ezek után védelmébe veszi e romániai pártokat s ki-süti, hogy nincs ott se német, se muszka, hanem csak román nemzeti politika. A romániai államférfiak különbség nélkül mindig arra törekedtek s törekszének ma is, hogy a románoknak a nemzeti fejlődés feltételeit biztosítsák, akár hol lakjanak is azok.

A muszka a legveszedelmesebb ellenség; ezért hozzá egyik román párt sem csatlakozik. Jobb ide haza. Itt is vannak ellenségek, de nem olyan, mint a muszka, inkább csak gyenge s meggondolatlan ellenségek, kik a vész napjaiban koldulni fogják a tribunisták barátságát.

Erre aztán következik egy négy hasábos vezércikk, mely hemzseg a henczegéstől, ijesztget a nép kitörésével.

„Ne adja az ég, hogy háboru üssön ki, mert megmutatnák ők akkor, hogy ki védi Erdélyt s ki ellen védi; ki tartja fenn ezen a földön a rendet és ki ellen tartja fenn s csak akkor látnák meg, hogy minő meggondolatlanság a románokat gunyolni s oda vinni a dolgot, hogy önmérsékletüket elveszítsék s okos emberekből dühöseké válnak.” — Abban az időben, melybe jutottunk, legalább a románok és szászok éljenek jól egymással.

Ez a hosszú beszédnek a vége. Ki mondja, hogy ne éljenek? De közelebb hozta-e a szász natio matadorait ez a czik a tribunistákhoz? Fleacuri.

Czenkalji.

E. M. K. E.

— Eredeti tudósítás. —

Kolozsvár, nov. 12.

Az E. M. K. E. igazgatóválasztmánya ma d. u. 3 órakor ülést tartott, melyen gr. Bethlen Gábor elnökölt. A vidékről többen voltak benn; Brassóból Szterényi József vál. jegyző s dr. Weisz Ignác vál. alelnök. A délutáni ülést megelőzte d. e. fél 11 órakor a direktorium ülése, melyen szintén Bethlen Gábor gróf elnökölt.

A gyűlésnek több igen érdekes és fontos tárgya volt, melyek közül a következőket emelem ki. Mindekelőtt fájdalommal emlékezett meg az elnök gr. Bánffy Ádám alelnök s Jeney Viktor vál. tag haláláról. A gyűlés kifejezte jegyzőkönyvileg fájdalmát, a mi a családokkal közöltetni is fog. A pénztári jelentés szerint az egyesületnek ez idő szerinti készpénz vagyona 271,001 frt, 94 kr, mihez járul a fővárosban elhelyezett perselyek gyűjtése mintegy 25,000 frt s így az egylet vagyona már is mintegy 300.000 frt.

A titkári jelentés különféle fontosabb ügyeket terjesztvén elő, többek közt megemlékszik a fiókok életéről s működéséről, első helyen a brassói fiókegylet sikeres és tevékeny működését emelve ki.

Zajosan s hosszantartón éljenzetett meg Lönhardt Ferencz erd. kath. püspök azon átirata, hogy maga részéről egész készséggel és „őszinte köszönettel” járul hozzá az E. M. K. E.-nek hozzáintézett segélyezési proppozícióhoz.

Rieger Imre jegyző eltávozása miatt lemondván, a választmány neki ügybuzgó működéseért köszönetet szavaz s számára elismerő okmány kiadását rendeli el. Ugyanakkor a titkár megemlékezve a brassói fiókegylet jegyzőjének sikerdus működéséről, a választmány egyhangulag és zajos éljenzéssel Szterényi József szerkesztőt választja meg az E. M. K. E. jegyzőjévé.

A pénztáros, ellenőr és titkári segéd lemondván, ez tudomásul vétetik és az erre vonatkozó intézkedéssel a direktorium bizatik meg.

A brassómegyei ág. ev. magyar esperesség azon kérésének, hogy az egyesület az országgyűlésben támogatja püspöke útján tett ama kérését, hogy az erdélyi ev. egyháznak jutó 16000 frt. évi államsegélyben részesítsék, hely adatik s az ügynek az országgyűlésen való támogatására az egyesület részéről felkéretnek: Grünvald Béla, Hegedüs Sándor, Horváth Gyula és br. Prónay Dezső.

A brassói választmány évi jelentése tudomásul vétetvén, levéltárba helyeztetik. Ugyan a brassói választmány meghívását, hogy az E. M. K. E. 1888. évi közgyűlése Brassóban tartassék, a választmány örömmel fogadta, de véglegesen e tekintetben nem döntött még, hanem az eddigi gyakorlat szerint bizottságot küldött ki, hogy ránduljon át Brassóba, érintkezzék az ottani magyarság irányadó köreivel az irány-

vajjon a közgyűlés tartása lehetséges lesz-e s tegyen ez irányban a jövő ülésnek jelentést, a mikor a választmány a fölött végérvényesen fog dönteni. E kérdéshez hozzászóltak dr. Weisz Ignác és Szerényi József is, mire a következő bizottság küldött ki: Bartha Miklós; gr. Bethlen Pál; Deáky Albert; Felméry Lajos; dr. Haller Károly; dr. Hegedűs István és Sándor József, kik értesülésem szerint még e hóban rándulnak át Brassóba.

Hosszabb vitát idézett elő az a kérdés, vajjon az E. M. K. E. az ismert előzmények után meghívja-e a kongresszust? Határozat ugyan e tárgyban nem hozott, hanem addig halasztatott, míg a választmány dönteni fog a fölött, vajjon Brassóban fog-e a jövő közgyűlés tartatni.

Elhatározottat 200 drb. persely rendelése s a fiókok utján való elhelyezése.

A brassói választmány indítványára a Kárpát-egyletet illetőleg a választmány elhatározta, tényleg mozgalmat indítani az ügyben.

Több fontosabb tárgy nem volt. A gyűlés a legszébb összhangban folyt le s tenger ügyet intézett el, mi egyrészt gróf Bethlen Gábor elnök rendkívüli tapintatának, másrészt Sándor József egyleti titkár önfelelő munkásságának köszönhető.

A gyűlés három órakor nyílt meg s csak esti 8 óra tájban ért véget.

A német trónörökös betegsége.

Ez idő szerint még semmi bizonyosat nem tudhatni a német trónörökös betegségére nézve. A legkülönbözőbb hírek érkeznek San-Remoból. De úgy látszik, a baj mégis ráktermészetű.

Schröer tanár kijelentette, hogy a hangszálagok alatti új képletet határozottan ráknak tartja és az egész gégefő teljes kivágása mellett szavaz. Az azonnali operációt legüdvösebbnek vélné ugyan, de azért az elhalasztásba is beleegyeznek, mert addig a bajt más uton, tracheotomia által is leküzdhetőknek gondolja. Meg van győződve, hogy a trónörökös a gégefő teljes kivágása által meglehet menteni, bár az operáció egyike a legveszedelmesebbeknek. Biztos eredményre ez a veszedelmes állapot nem vezet ugyan, de tartós, jó következményekkel járhat, míg az egyszerű légesővágás legfeljebb azt jelentené, hogy a végzetes perczet néhány évvel elhalasztják.

Krause dr. kijelentette, hogy az új képlet következtében nem képes azonnal teljesen határozott végleges véleményt adni: de a jelekből ítélve, a bajt ő is rákszerűnek tartja. Sohasem járulna azonban hozzá, hogy a gégefő teljesen kivágassék; szerinte csak meg-hasítani is elegendő.

Mackenzie is rákszerűnek véli az új képletet, de a mellett volna, hogy vágiának ki ismét egy darabkát s azt küldjék el Virchovnak elemzés végett. Csak ennek véleményadása után egyeznék bele az operációba. San-Remoból érkezett újabb hírek, sajnos, nem engednek többé kétséget az iránt, hogy a trónörökös baja ráktermészetű. A további gyógykezelés tekintetében pozitív hír csak akkor lesz lehetséges, ha a császár rendelete folytán jelentéstétel végett San Romeoba küldött Schmidt Mór dr. jelentése is ismeretes lesz. A „National Zeitung“ jelenti: A trónörökös értesülve volt az orvosi tanácskozmány eredményéről, mely szerint ráktermészetű bajról van szó. Rövid időre visszavonult, azután elhatározta, hogy az operáció maradjon el.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hírek. Nagy- s Kisküküllőmegyék főispánja, gr. Bethlen Gábor ur ő méltósága f. hó 13-án d. u. Kolozsvárról hol az E. M. K. E. igazgató választmányának ülésén elnököl, székhelyére Segesvárra érkezett.

Szerényi József, lapunk szerkesztő-tulajdonosát az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület“ igazgató választmánya f. hó 12-én Kolozsvárt tartott ülésében egyhangulag az E. M. K. E. jegyzőjévé választotta, ezzel akarván mintegy elismerését nyilvánítani eddigi működéseért. Az igazgató választmány ezen elismerést nyilvánító ténye csak újabb buzdítás lesz szerkesztőnknek, hogy közügyeinkben s az E. M. K. E. érdekében továbbra is önzetlenül, töle telhetőleg működjen.

Szállingóznak a hópelyhek a levegőben. Az eddigelé derült időjárás egyszerre zord, téli képet nyert. Az égboltozat napokon át be van borulva, sőt vasárnap d. e. kezdett is havazni. Tegnap ismét kiderült, de hideg volt. Ugy látszik, most csakugyan itt a tél.

Márczius 15. A brassómezei állandó márczius 15-iki bizottság pénteken d. u. 4 órakor a magyar kaszinó könyvtárhelyiségében alakuló gyűlést tart. Az egyes egyletek, társulatok és testületek kiküldöttei ez

uton is meghívotnak ezen ülésre s kéretnek teljes számu megjelenésre.

Városi ügyek. Meghívó a városi képviselő testületnek f. hó 16-án, Szerdán, d. u. 3 órakor a tanácsszobában tartandó rendkívüli közgyűlésre. Tárgyszorozat: 1) Az építészeti hivatal s több képviselői tag indítványa egy öt tagu bizottság kiküldése tárgyában, mely tanácskozás tárgyává tenné, vajjon az ezelőtti Türk féle papírgyárat czélszerű volna-e vágóhidnak megvenni s mely esetleg alkudozásba lép a takarékpénztárral. 2) Szerződés Horn Dáviddal Budapestről favasárlást illetőleg. — 3) Versenytergályási feltételek az apácza s vledényi városi erdőkből eladásra kerülő törzsfákra nézve. — 4) A törvényhatósági közgyűlés határozata a város 1888. évi költségvetése tárgyában. — A polgármester.

Államsegély. A brassómezei ág. ev. magyar es-peresség püspöke utján folyamadott az országgyűléshez, hogy az erdélyrészi ág. ev. egyház 16000 frt. államsegélyből arányosan részesüljön. Méltányos kérelem! Bizonyára lesz is hatása.

Megyei ügyek. A közigazgatási bizottság tegnap d. e. — a főispán ur távollétében — Roll Gyula kir. tanácsos alispán elnökle alatt ülést tartott, melyről azonban tárgyhalmaz miatt csak jövőre referálhatunk.

Tanítógyűlés. A barczasági ág. ev. tanítók f. hó 23-án tartják ez évi összejövetelüket.

Meghívó. Az F. M. K. F. brassómezei fiókválasztmánya f. hó 18-án, pénteken d. u. 2 órakor a magyar kaszinó helyiségében rendes havi ülést tart, melyre a választott és virilis tagok tisztelettel meghívotnak és annál is inkább lehetőleg nagy számban való megjelenésre kéretnek, minthogy a gyűlésnek több igen fontos tárgya van. Tárgyak: Hétfalusi fiók ügye; 2) E. M. K. E. 1888 ik évi közgyűlése; 3) Folyó ügyek; 4. Indítványok. — Brassó, 1887. nov. 14-én Koós Ferencz elnök, Szerényi József jegyző.

Halálozás. Vorhans János m. k. honvédszázados sulyos családi csapás érte. Szeretettreméltó, kedves neje, szül. Feichlinger Johanna f. hó 12-én hosszús szenvedés után meghalt. A még élete delében lévő nő elhunyt széles körökben nagy részvétet keltett, minek a tegnap d. u. végbement temetése is kifejezést adott. Peldás nő és anya halt el benne, kit a rokonságon kívül bánatos férj és 3 kiskorú gyermek, s sok barát nő sirat. A temetésen közshadseregbeli s honvédtisztikaron kívül jelen volt nagyszámu diszes közönség. A r. k. egyházi énekkar, melynek az elhunyt egyik kiváló disze volt, koszorút helyezett a ravatalra és a gyászszertartás alkalmával a temetőben gyönyörűen énekelt.

Német színészek szándékoznak e hó végével néhány előadásra Brassóba jönni. A társulat jelenleg — mint értesülünk — kitűnő sikerrel működik N.-Szebenben s nagy partfogásnak örvend.

A „Székely Nemzet“ vasárnapi számában megtámadja a brassói kereskedelmi és iparkamarát, a miért ez a delegációktól munkát kért a brassói iparosoknak s azt kérdi, hogy miért mindent Brassónak? Ez egyszer a kamara minden alapos ok nélkül lett megtámadva. A kamara nem kért a delegációtól sem a brassói, sem más iparosok számára, hanem kért a brassói kereskedelmi és iparegyesület. Reméljük, fog is kapni. Miért épen Brassónak? Azért hogy itt égető a szükség. Legelőbb, mint bárhol másutt, mert annyi iparos nincs Erdély egyetlen városában sem, mint itt. De ha laptársunknak szöveget ütött a fejébe, hogy miért minden Brassónak, erre tisztelettel azt feleljük, hogy hiszen szabad kérni mindenkinek. Szemese a vásár! A mi iparegyesületünk dolgozik szüntelenül iparosainkért, miért nem dolgoznak mások is?

Szélsőségekbe csapott a tollharc a „Kolozsvár“ című laptársunk és Csikmezei alispánja között az u. n. csikmezei székely alapért. A „Kolozsvár“ erősen neki ment a dolognak s Csikmezei alispánja személyes bizalmi kérdést csinált belőle. Így azután olyan dolog kerekedett belőle, melynek alighanem kellemetlen vége lesz, mert az alispán ur legutóbbi nyilatkozata (Ellenzék szombati számában) egyenesen a „Kolozsvár“ szerkesztője személyének s jellemének megy neki. A dolog mindenesetre kelletlenül messzebb vitetett s ha a „Kolozsvár“ talán nemes hevében szintén tulépett a határon, hát biz nincs helyén, hogy az alispán ur a szerkesztő személyét s jellemét támadja meg. Lap és szerkesztő két különálló dolog!

Kamarai választások. A fővárosi kereskedelmi kamarai választások nagy port vertek fel. Bizonyos, nagyon furcsa visszaélésekről van szó, zsarolásokról stb., melyeket a kamara egyik tagja követett volna el. Legujabban a „B. H.“-hoz érdekes leleplezéseket f. hó 10-iki számában. Ha igazak a felhozott vádak, úgy valóban nagyon szomorú, hogy az ország első parkamarájában ily dolgok történhessenek.

Mészöly Géza, hazai festőink egyik legkiválóbbja, a ki a külföldön is elismert hírnévvel bírt, itthon pedig közszeretethen és tiszteletben részesült, Jobbágyiban. Nógrádmegyében, — a hol apósának birtokán üdülést keresett, hosszú szenvedés után, 42 éves korában, 11-én tüdővészben meghalt.

Táviratok.

Kolozsvár, nov. 14. (Eredeti távirat.) Földessy Sándor volt városi tanácsos ma délután halászás közben belefullt a monostori tóba. Holttestét kifogták és hazavitték. Leányának esküvője holnapra volt kitűzve. A részvét általános.

Berlin, nov. 14. (Eredeti távirat.) Ujabb megállapodás szerint eltértek azon szándéktól, hogy a trónörökös gégeje kivéssék, mert megfontolták, hogy az orvosi vélemény szerint gége kimetszése nem nyújt biztonságot, hogy betegsége ismét vissza ne térjen és hogy műtét minden esetre nyomorékká tenné a trónörökösst. Ha esetleg fulladás veszélye előfordulna, akkor a gége felmetszése fog foganatosíttatni.

Közigazdaság.

A szófiai főkonzul 1886. évi jelentése.

A fejedelemség 1886. évi összes kereskedelmi forgalmának értéke — ide nem számítva Kelet-Rumélia forgalmát — 73.974,757 frankra, a behozatal 45.515,164, a kivitel 28.459,326 frbakra rug. Az osztrák-magyar monarchia ez összforgalomban 15.742,326 frankkal: a behozatalban 13.454,313 a kivitelben pedig 2.288,013 frankkal részesedett. Bulgária 1883. évi kereskedelmi forgalmának értéke 94.987,000, 1884: 81.434,000, 1885: 80.510,000, 1886: 73.975,000 frankot tett. Ezen csökkentés főleg az 1884. évi rossz termésnek tudandó be. Bulgária 1885—1886. évi kereskedelmében az egyes államok — százalékokban kifejezve — a következők voltak részt:

Behozatal.

Osztrák-magyar monarchia	29.5
Anglia	25.1
Törökország	16.8
Románia	6.9
Olaszország	1.9
Franciaország	4.5
Szerbia	1.5
Németország	3.8
Görögország	—
Oroszország	6.3
Belgium	1.0
Egyéb államok	2.7

Kivitel.

Osztrák-magyar monarchia	8.0
Anglia	14.7
Törökország	38.0
Románia	4.1
Olaszország	4.0
Franciaország	28.0
Szerbia	6.1
Németország	—
Görögország	1.1
Oroszország	—

Az osztrák-magyar monarchia behozatalának mennyisége és értéke az egyes áruk között a következők: élő állatok 646 kg., 2108 frt; élelmi szerek 6.868.426 kg., 3.928.426 kg., 3.928.155 fr; gabonaművek és egyéb növények 1121 kg., 1004 fr; trágyaszerek és hulladékok 3283 kg., tüzelőanyagok 913,450 kg., 26,703 fr; vegyi nyerstermékek 1.103,946 kg., 935,436 fr; kőedény-, agyag- és üveg-árak 887,258 kg., 433,793 frt; fémipar-termékek 1.319,043 kg., 893,250 fr; faárak 3.490,851 kg., 510,419 fr; papirosárak 868,924 kg., 782,847 kg., prémárak 205,577 kg., 1.602,600 fr; szövészeti áruk 881,867 kg., 3.82,709 fr; kaucsuk és viaszos vászon 12,036 kg., 60,085 frank: vasuti anyagok 1054 kg., 22,145 fr; gépek és műszerek 173,306 kr., 257,386 fr; apró- és diszműárak 9211 kg., 118,307 frt; irodalmi és művészeti termékek 7967 kg., 25,271 fr. A hivatalos adatok szerint Törökország behozatalának értéke 7.669,067 frankot tett, de a behozatal ezen emelkedése tulajdonképpen a belga és angol árukra esik, melyek átmenetileg hozattak be Törökországból.

Az egyes fontosabb behozatali cikkekre vonatkozólag a következőket jegyezzük meg.

Vas és vasárak tekintetében az osztrák-magyar monarchia úgy az 1886. évben, mint az előző években nagy erőfeszítések árán sem volt képes sikeresen versenyezni. Egy itteni jelentékeny cég, vas stb. szükségletét az osztrák-magyar monarchiából fedezte, miután kedvezőbb ajánlatot kapott onnan, mint Németországból. És pedig 100 kg. Lompalánkáig szállítva 7 frt 90 kr., a míg a német árut 16.50 frank. Ilyen és hasonló árak mellett a magyar és osztrák árut a külfölddel szemben előnyben részesítik. A boszniai vasat, az úgynevezett bolgár ekavasat, takaréktűzhe-

lyeket, lemezeket, öntött kályhakat és az ugynevezett milánói aczélt az osztrák-magyar monarchiából hozták be. Műszeraczel olcsósága miatt Angliából; a czinkpléh legnagyobbbrészt Belgiumból, csekély része az osztrák-magyar monarchiából került ide. — A vasuti anyagok szükséglete, a sinek Angliából, hidszerkezetek Belgiumból, mozdonyok és vízszívó készülékek az osztrák-magyar monarchiából szereztettek be. Kassák az 1886. évben csaknem kizárólag magyar és osztrák származásúak voltak.

Iparosaink az ablak és ajtóra való lakatosmunkák, csavarok, ajtókilincsek, lakatos- és részben vö-

rösréz áruk tekintetében a lefolyt évben nagyobb üzlelet csináltak. Fegyvereket Belgium- és Németországból szállítottak. A revolvertöltényekben a magyar és osztrák verseny a belga versenyt tulszárnyalta, miután gyártmányaink jelentékenyen olcsóbbak, noha nem ép oly jó minőségűek. Az egyedüli nehézség az, hogy itt csak belga származású, nemzetközi méretű revolverek vannak forgalomban, a melyek méretei az osztrák-magyar monarchiában készült töltények méreteivel pontosan meg nem egyeznek.

(Vége következik.)

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése.

Brassó, 1887. november hó 15-én

Román papírpénz a 20 frankos	8.63 vétel	8.65 eladás
ezüstpénz a 20	8.56	8.60
Napoleon d'or (aranypénz)	9.95	9.97
Török lira	11.24	11.28
Arany	5.88	5.90
Orosz papírrubel	110.—	111.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos;

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Pályázati hirdetmény.

A hétfalusi erdők kezelésénél tisedésbe jött ideiglenes kisegítő erdőőri állomásra, mely havi 16 frt 94 kr. díjazással van egybekötve, ezennel pályázat nyitattik.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni akarják, hogy kelőleg fölszerelt kérvényeiket az erdőkezelő bizottsághoz Hosszúfaluban folyó évi november hó 30-áig nyújt-
sák be.

Hosszúfalu, 1887. november 6.

Az erdőkezelő bizottság:

Szmik Gábor,
elnök főerdész.

(445) 1—2

En, Csillag Anna

185 ctm. hosszú óiási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, bizonyítom, hogy e szer megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbőrt, — uraknál elősegít egy teljes erős szakállnövést, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakállnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megóvja a korai őszüléstől a legmagasabb korig. — Egy köcsög ára 50 kr, 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése v. posta-utánvétel mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA

(278) Budapest, 16—20
király-utca 26. szám alatt.

Legújabb! Préservatívus Legújabb!

Angol gyártmány, a francziánál sokkal megbízhatóbb. Az angol préservatívusok mind-
dig a bevitel nehézsége miatt nem voltak kap-
hatók; ezt megkerülendő, a gyár külön rak-
tárt szervezett és gyártmányait az eredeti gyári
áron adja el. Vidéki megbízások rögtön, után-
vét vagy az ár beküldése mellett foganatosít-
tatnak. Árak tucatonként 3—4—5—6 frt.
Külön árjegyzékek ingyen és bérmentve
zárt levélben. Cím: Angol gyári raktár Buda-
pesten, Deák Ferencz-utca 17. sz. az udv. balra.

Jó kereset!

Bizalmas személye-
ket keresünk törvénye-
sen megengedett díj-
sorsjegyek eladásához.
Magas jutalékot esetleg
havi fizetést adunk.

Fővárosi váltóüzlet társaság

ADLER és Társa

12 Budapest. 25

Szám 1122, 1887. tikkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szent-ágothai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Kostend Julia végrehajtónak Miess András szász vesződi lakos végrehajtást szenvedő elleni 31 frt 90 kr tők-követelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a szent-ágothai kir. járásbíróság) területén levő és a Szász-Vesződ község határára fekvő, a sz.-vesződi 92. számú telekjegyzőkönyvben A + 2, 19—26, 30, 33, 36, 36, 43, 49—51, 55, 56, 62, 64—70, 72—74, 67—79, 81—83, 85, 88, 94, 95, 100—104, 109, 113, 115—118, 120, 125—129, 132, 132, 132, 133, 138, 139, 143—156. rendszám alatt bejegyzett ingatlanokra az árverést 660 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi december hó 9-ik napján délelőtti 10 órakor Szász-Vesződ község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át — vagyis összesen 60 frt 60 krt — készpénzben vagy az 1881. LX. törv.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 140. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elimervényt, átszolgáltatni.

Szent-Ágotha, 1887. július 26.

A kir. járásbíróság m. telekkönyvi hatóság.

Steinburg,
kir. járásbíró.

(408) 1—1

Vendéglő-megnyitás!

Az „Arany sas“-hoz

czímzett. teljesen új vendégfogadó, Bolonya, kút-utca 350. sz. a.

szerdán, november 16-án

este 8 órakor, Galuska zenekarának közreműködésével fog megnyitattni.

Jó ételekről s italokról gondoskodva lesz olcsó áron.
— Bérletek étkezésre is elfogadtatnak.

Tömeges látogatást kér

kiváló tisztelettel

Ferenczy Elek,

vendéglős.

(448) 1—1

MOLNÁR ZS.

ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönségnek gazdag rak-
tárát kész

gyermek-, nő- s férficzipőkben,

valamint minden e szakba vágó munkákban. — Rendelésre le-
hető legrövidebb idő alatt készülnek el a legelegánsabb czipők,
csizmák stb.

Ugyanitt dús választék van férfikalapokban.

Kittűnő munka s olcsó árak mellett igyekeznek a n. érd.
közönség minden igényeit kielégíteni.

Szíves támogatást kér

kiváló tisztelettel

Biró Gyula,

üzletvezető.

(427) 5—5

Fromm Márton gőzmalma Brassóban.

Fölszerelve a legújabb műszaki segédgépekkel, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy kifogástalan

örleményeket

állítok elő, mely örleményeimet ajánlom a nagyérdemű közönségnek. — Ezenkívül

hüvelyes vetemények raktáron vannak mindég.

Szíves támogatást kérve, biztosítom a nagyérdemű közönséget, hogy igyekezni fogok úgy az áru minőségével, mint az árakkal is kielégíteni.

Kiváló tisztelettel

FROMM MÁRTON.

Fromm Márton gőzmalma Brassóban.